

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 75Ek/1451/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120384392
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120384392.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnému: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX W., v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Ladislavom Ďorďovičom, so sídlom exekútorského úradu: Mierové námestie 1, 911 01 Trenčín, IČO: 34 056 475, pod č. XXEx XXX/XX, o vymoženie 605,63 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/1451/2020 zo dňa 28. mája 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/1451/2020 zo dňa 28. mája 2021 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 28.05.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 75Ek/1451/2020, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 23.09.2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 605,63 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.06.2012, s uvedením sp. zn. 4C/70/2012 - 43 (ďalej len „exekučný titul“). Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom č. 233/2019 o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ukončení niektorých exekučných konaní“). Dňa 08.10.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Ďorďovičovi, so sídlom exekútorského úradu: Mierové námestie 1, 911 01 Trenčín, IČO: 34 056 475, ktorý ju vedie pod č. 32Ex XXX/XX. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu a doručeníek bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote.

2.1. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že už v čase základného konania bola pohľadávka premlčaná. Uviedol, že nárok vymáhaný v tejto exekúcii vyplýva zo Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 13.05.2004. Povinný uviedol, že o vedení základného konania pred Okresným súdom Považská Bystrica nemal žiadnu vedomosť a bol v ňom zastúpený opatrovníkom. Opatrovník povinného bol navyše v konaní nečinný, keď nekonal a neuplatňoval práva povinného a povinný sa z tohto dôvodu cíti týmto poškodený. Ďalej poukázal na to, že v tejto veci už bola vedená stará exekúcia pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 16323/13 a táto bola zastavená. Keďže JUDr. Krutý údajne povinnému nepreukázal, aká suma bola v konaní vymožená v prospech oprávneného a ani v napadnutom upovedomení o začatí exekúcie nie je odôvodnená výška vymáhaného nároku, povinný má

za to, že pohľadávka bola v právoplatne zastavenej exekúcii vymožená v celosti. Vzhľadom na uvedené povinný navrhol, aby súd v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu v celom rozsahu zastavil.

2.2. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok pre ktoré by malo dôjsť k zastaveniu exekúcie. V konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti a ani neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Na doplnenie uviedol, že v zmysle exekučného titulu bol povinný zaviazaný na úhradu istiny vo výške 1.796,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 1.405,81 Eur od 09.12.2006 do zaplatenia a spolu s trovami konania. V starej exekúcii bolo vymožených len 1.190,72 Eur. Na záver oprávnený uviedol, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Exekučný súd nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí.

2.3. Súd uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že v exekúcii sa skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie dôvodnosti vedenia exekúcie je rozhodujúci moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalej poukázal na to, že povinný je osobou, ktorá nesie dôkazné bremeno tvrdení. Povinný teda v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti, prípadne musí uviesť že sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Pokiaľ neunesie dôkazné bremeno, tak je v konaní neúspešnou stranou. Exekučný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný uhradiť oprávnenému pohľadávku vo výške 1.796,35 Eur s príslušenstvom. Túto povinnosť povinný dobrovoľne nespĺnil. V konaní bolo preukázané, že počas starej exekúcie došlo k zastaveniu starej exekúcie sp. zn. exekútora: EX 16323/13 podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, pričom z upovedomenia o zastavení starej exekúcie je zrejmé, že pohľadávka oprávneného bola vymožená len v časti a to vo výške 1.190,72 Eur. Oprávnený preto podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom o ukončení niektorých exekučných konaní a to na sumu vo výške 605,63 Eur s príslušenstvom. Z uvedeného teda vyplýva, že exekučné konanie a aj exekúcia sa začali dôvodne. Ďalej poučil strany sporu o funkcii exekučného titulu. K námietke premlčania súd uviedol, že povinný v základnom konaní nevzniesol námietku premlčania, preto súd žalobe veriteľa v základnom konaní vyhovel a vydal rozsudok, ktorý sa stal exekučným titulom. Na tom nezmení ani fakt, že v základnom konaní bol zastúpený opatrovníkom. K uvedenej situácii by nedošlo, pokiaľ by si povinný riadne splnil svoju povinnosť nahlásiť si aktuálny trvalý pobyt. Tým, že povinný si uvedenú povinnosť nespĺnil, vznikla uvedená situácia. Ďalej súd k premlčaniu pohľadávky uviedol, že v danom prípade sa bol podaný opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že k premlčaniu pohľadávky nemohlo dôjsť, pokiaľ bol opätovný návrh podaný do jedného roka po ukončení starej exekúcie. K námietke, ktorá sa týkala toho, že dlh už bol v celom rozsahu uhradený súd uviedol, že z upovedomenia o zastavení starej exekúcie vyplýva, že došlo len k čiastočnej úhrade vymáhanej pohľadávky vo výške 1.190,72 Eur. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Súd napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, § 61l ods. 3 prvej vety, ods. 4, § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, ustanoveniami § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 ods. 1, písm. a), § 9 ods. 1, ods. 2, § 10 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ustanovením § 3 ods. 7 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky a ustanovením § 29 zkona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj ako „Občianskeho zákonníka“).

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnemu zástupcovi povinného doručené elektronicky dňa 01.06.2021 podal právny zástupca povinného dňa 04.06.2021 sťažnosť. Následne boli v ten istý deň podané ďalšie dve podania, ktoré podľa obsahu boli totožné s podanou sťažnosťou doručenou od právneho zástupcu povinného. Tieto dve podania boli podané na formulári „Podanie k existujúcej spisovej značke“ a podávajúcim bol opätovne právny zástupca povinného. Súd preto konštatuje, že všetky tieto podania od právneho zástupcu povinného akceptoval, nakoľko boli po obsahovej stránke totožné. Ďalej súd uvádza, že sťažnosť bola podaná včas. Súdu bolo dňa 05.11.2021 doručené ďalšie podanie od právneho zástupcu povinného, z ktorého vyplýva, že došlo z jeho strany k ukončeniu zastupovania povinného. Preto súd koná len s povinným.

4. V podanej sťažnosti povinný uviedol, že žiada o zrušenie napadnutého uznesenia. Povinný opätovne vzniesol námietku premlčania. tá sa týkala skutočnosti, že exekučný titul nemal byť vydaný, keďže k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí flexipôžičke došlo dňa 13.05.2004 a k podaniu žaloby došlo až v roku 2012. Ďalej povinný opätovne namieta svoju neúčast' v základnom konaní, kde bol zastúpený opatrovníkom, ktorý bol nečinný, nekonal v jeho prospech a neuplatňoval riadne jeho práva. Preto sa cíti byť poškodený. V závere opätovne uvádza, že stará exekúcia bola zastavená. Keďže nemá vedomosť koľko v nej bolo uhradené, je toho názoru, že vymáhaný nárok bol už uhradený v celom rozsahu.

5. Oprávnený sa k sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 18.06.2021. Oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým uznesením. Povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Dané dôvody prezentované povinným, nie sú podľa názoru oprávneného kvalifikovanými dôvodmi, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. V zmysle § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. V zmysle § 2 ods. 1, písm. a) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

15. V zmysle § 3 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

16. V zmysle § 3 ods. zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

17. V zmysle § 5 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

18. V zmysle § 5 ods. 3 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

19. V zmysle § 8 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o zamietnutí námietok alebo uznesenia súdu, ktorým sa námietky odmietli. Ak námietky neboli podané, exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené.

20. V zmysle § 9 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

21. V zmysle § 9 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

22. V zmysle § 10 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

23. V zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

24. V zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

25. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

26. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného ohľadom námietky premlčania, výšky vymáhaného nároku a starej exekúcie uvádza, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

27. V súvislosti s jednotlivými argumentmi uvedenými povinným v podanej sťažnosti súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o exekúciu, ktorá sa začala podaním opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (repodaj) v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd správne postupoval, keď najprv preskúmal, či došlo k ukončeniu starej exekúcie. Z listín, ktoré tvoria obsah spisu vyplýva, že bola vedená stará exekúcia súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod č. EX 16323/13, sp.zn. 4Er/933/2013. Súdny exekútor vydal Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu trov starej exekúcie zo dňa 06.05.2020 a Oznámenie o ukončení exekučného konania zo dňa 06.08.2020, v ktorom uviedol, že došlo k ukončeniu exekučného konania. Z obsahu Upovedomenia o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu trov starej exekúcie vyplýva, že stará exekúcia bola zastavená ex lege z dôvodu, že uplynula rozhodná doba podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Pričom z prehľadu súdneho exekútora o vymoženej pohľadávke vyplýva, že v predmetnej exekúcii došlo k čiastočnej úhrade vymáhaného nároku zo strany povinného nasledovne: výška vymoženej pohľadávky oprávneného činila 1.190,72 Eur, výška vymožených trov súdneho exekútora bola 481,63 Eur.

28. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený mal možnosť podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie (repodaj). Súdu bol opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný dňa 23.09.2020, čiže je možné konštatovať, že bol podaný včas.

29. Súd námietku povinného o tom, že došlo k splneniu jeho dlhu v celom rozsahu uvádza, že jej nie je možné vyhovieť. Súd mal z obsahu spisu preukázané, že vymáhaná pohľadávka bola uspokojená len čiastočne, a to vo výške 1.190,72 Eur. Keďže bol povinný zaviazaný exekučným titulom na úhradu sumy vo výške 1.796,35 Eur titulom istiny, oprávnený podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie v správnej výške, keď požadoval zaplatiť len zostávajúcu sumu vo výške 605,63 Eur. V konaní nebolo preukázané, že po vzniku exekučného titulu došlo aj k inej úhrade vymáhaného nároku. Preto povinný v tejto časti neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia.

30. Súd sa ďalej zaoberal argumentom povinného, ktorá sa týkala námietky premlčania. Sudca musí konštatovať, že v napadnutom uznesení bola táto námietka správne vyhodnotená. Povinný totižto namieta premlčanie pohľadávky v čase jeho zažalovania pred súdom prvej inštancie v základnom konaní. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie však môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Navyše, keď v danom prípade došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré spočíva v tom, že judikovaný nárok sa premlčí za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. V danom prípade exekučným titulom je Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.06.2012, s uvedením sp. zn. 4C/70/2012 - 43, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2012 a vykonateľnosť dňa 08.08.2012. Dňa 06.08.2013 bol podaný návrh na vykonanie starej exekúcie, ktorá bola zastavená zo zákona o ukončení niektorých exekučných konaní pre uplynutie rozhodnej doby počas ktorej došlo k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby. Následne zo spisu vyplýva, že opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v rámci jedného roka po ukončení starej exekúcie. Z tohto dôvodu sa na uvedenú pohľadávku použije ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, v zmysle ktorého sa pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok po ukončení exekučného konania. Z uvedeného vyplýva, že k premlčaniu pohľadávky po vzniku exekučného titulu nedošlo. Z tohto dôvodu súd námietku povinného vyhodnotil ako nedôvodnú.

31. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo

priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

32. S poukazom na uvedené sudca nezistil, že by na strane povinného došlo k zásahu do jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a tiež článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie. Súd má za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/1451/2020 zo dňa 28. mája 2021 ako nedôvodnú zamietol.

33. Strany si náhradu trov, ktoré by im vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnili. Súd je toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Z tohto dôvodu súd o tomto nároku strán nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).